

Kinh thánh định nghĩa về sự công bình

Biện minh trong Kinh thánh không phải là một hành vi tư pháp. Không có sự song hành giữa công lý của tòa án loài người và công lý của Đức Chúa Trời. Sự Công minh của Thiên Chúa đến từ một hành động sáng tạo của Thiên Chúa, qua đó một người mới được tạo dựng theo Thiên Chúa trong sự công bằng và thánh khiết đích thực (Ep 4:24). Biện minh trong Kinh thánh không giống như một hành động tư pháp, bởi vì ngay cả trong một tòa án nhân loại, bên có tội vẫn không được coi là vô tội.

Kinh thánh định nghĩa về sự công bình

SỰ CÔNG BẰNG Kinh Thánh đã cập nhật tình trạng mới thích hợp cho những người tin (yên nghỉ) trong Đấng Christ qua lễ thật của phúc âm (đức tin), là kết quả của một hành động sáng tạo của ĐỨC CHÚA TRỜI, và con người được tạo ra trong A-đam, mắc tội trước mặt Đức Chúa Trời, sau chết với Đấng Christ một lần nữa được tạo ra (làm) một người công bình mới, không bị tội lỗi và hình phạt.

Được biết, các từ 'công minh' và 'công lý' là bản dịch của các từ Hy Lạp tương tự (động từ dikaiōō, làm cho, tuyên bố công bằng, biện minh; danh từ, dikaiosune, công lý; tính từ, Dikaios, ch). Khi Đức Chúa Trời biện minh cho con người, đó là vì Ngài đã tạo ra một con người mới, tức là con người mới được tạo ra một cách công bình, và vì lý do này, Đức Chúa Trời tuyên bố con người là công bình và ngay thẳng.

Một hành động tư pháp hoặc hành động khoan hồng sẽ không bao giờ thiết lập điều kiện của sự công chính (vô tội) phù hợp với

sinh vật mới. Con người mới được tạo ra trong Đấng Christ được tuyên bố chớ vì thực ra anh ta không có tội, nghĩa là, con người mới là con của Sự vâng lời, điều này trái ngược với tình trạng cũ của anh ta: tội lỗi, đáng nguy hiểm rủa, con trai của cơn thịnh nộ và sự không vâng lời.

Đi với nhiều nhà thần học, và trong số họ, chúng tôi nêu bật E. H. Bancroft, lời biện minh là:

‘Hành động xét xử của Đức Chúa Trời, nhờ đó ai đặt niềm tin vào Đấng Christ được tuyên bố ngay trước mặt Ngài, và không bị mọi tội lỗi và hình phạt’ Bancroft, Emery H., Thần học Tiếu học, Lần xuất bản thứ 3, 1960, ấn tượng thứ mười, 2001, Editora Batista Regular, Trang 255.

Đi với Scofield, mặc dù được biện minh, nhưng kẻ tin vẫn là một tội nhân. Đức Chúa Trời coi anh ta là người công bình, nhưng điều đó không có nghĩa là Đức Chúa Trời khiến người nào đó trở nên công bình.

“Sự biện minh là một hành động công nhận thần thánh và không có nghĩa là làm cho một người trở nên công bình” Scofield, C. I., Scofield Bible with References, Rô-ma 3: 28.

Có vẻ như biện minh không phải là một hành vi tư pháp. Không có sự song hành giữa công lý của tòa án loài người và công lý của Đức Chúa Trời. Công chính hóa đến từ một hành động sáng tạo của Thiên Chúa, qua đó con người mới được tạo ra, theo Thiên Chúa trong sự công bằng và thánh thiện đích thực (Ep 4,24). Biện minh không phải là một hành vi tư pháp, bởi vì ngay cả trong một tòa án con người, người có tội không thể được tuyên bố là vô tội.

Sự biện minh là nhờ lẽ thật của phúc âm, tức là nhờ đức tin (phúc âm) đã từng được ban cho các thánh đồ. Không phải ‘đức tin’ mà con người ký thác nơi Đức Chúa Trời biện minh cho anh ta, nhưng sự xưng công bình đến từ ‘thông điệp phúc âm’ (đức tin) chứa đựng quyền năng ban sự sống cho con người mới (Rô-ma

1:16 -17).

Quyền năng như vậy được ban cho những ai tin (đức tin), tức là những người an nghỉ trong Đấng Christ, Đấng có quyền làm con cái A-đam làm con cái cho chính Ngài (Giăng 1:12-13). Đó là lý do tại sao Phao-lô nói rằng công lý của Đức Chúa Trời là 'đức tin trong đức tin'.

Đôi với Scofield, Chúa không làm cho một người công bằng, mà chỉ công nhận và đôi xò với anh ta là công bằng. Bây giờ từ được dịch bởi sự xưng công bình là làm, làm, tuyên bố là công bình, và khi tạo dựng con người mới trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời làm cho mọi sự trở nên mới. Trong Đấng Christ, một người mới xuất hiện, với một tình trạng mới và trong một thời gian mới!

Con người mới được tạo ra trong sự công bằng và thánh khiết thực sự, và do đó, lời tuyên bố của Đức Chúa Trời rơi vào tạo vật mới chứ không phải con người cũ được tạo ra trong A-đam. Chúa không phải là người nói dối. Anh ta không khai báo gian dối. Chỉ những người công bình mới được tuyên bố là công bình. Nếu Đức Chúa Trời công nhận và tuyên bố một người là công bình, mặc dù người đó không đúng, thì điều đó sẽ không đúng.

Tuy nhiên, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là thật và sẽ không giở dối:

“Vì vậy, đôi với hai điều bất di bất dịch, trong đó Đức Chúa Trời không thể nói dối, chúng ta có thể có được sự an nghỉ vững chắc, là những người đặt nơi nương tựa để giữ lại niềm hy vọng đã được đem xuất” (Hê 6:18).

Louis Berkhof trong Thuyết học Hệ thống của ông định nghĩa biện minh là một hành vi xét xò, khác với những cân nhắc ở trên:

“Biện minh là một hành động xét xò của Đức Chúa Trời, trong đó Ngài tuyên bố, dựa trên sự công bình của Chúa Giê-xu Christ, rằng mọi tuyên bố và luật pháp [của] và những gì Luật pháp đòi hỏi chúng ta dưới hình thức vâng lời và phán

xét tích cực. c[on] tội nhân như bị lên án và cái chết] hài lòng với cái nhìn v[ề] tội nhân ". Idem.

Cũng như trong một tòa án loài người, người có tội không th[ể] được tha b[ên]g hoặc không bị trừng phạt, vì vậy Đức Chúa Trời không biện minh cho k[ẻ] ác, b[ởi] vì một hành động như vậy sẽ là b[ất] công.

“Các người sẽ b[ị] những lời gi[ữ] d[ữ]i, và sẽ không gi[ữ]t những người vô tội và công chính; vì Ta sẽ không biện hộ cho k[ẻ] ác ”(Xh 23: 7).

Đó là lý do tại sao khi tin vào Đ[ấng] Christ, con người chết với Đ[ấng] Christ, b[ởi] vì hình phạt đã thi[ế]t lập không th[ể] vượt qua kh[ông] khi con người c[on] k[ẻ] vi phạm (Rô-ma 7: 4). Ch[ỉ] ai đã chết mới được xưng công bình kh[ông] khi tội l[ạ]i “Vì k[ẻ] đã chết, được xưng công bình kh[ông] khi tội l[ạ]i” (Rô-ma 6: 7).

Đi[eu] này có nghĩa là Đức Chúa Trời không bao giờ tuyên b[ố] k[ẻ] ác công bình, tức là những người sinh ra sau dòng dõi A-đam sẽ không bao giờ được Đức Chúa Trời xưng công bình. Ch[ỉ] những người được sinh lại trong Đ[ấng] Christ mới được tuyên b[ố] là công bình, vì họ đã chết với Đ[ấng] Christ, và một tạo vật mới s[inh] lại.

Đức Chúa Trời ch[ỉ] công b[ố] những người s[inh] lại từ k[ẻ] chết với Đ[ấng] Christ, vì một con người mới được tr[ở]ng theo hạt gi[ống] không nhi[ễm] bệnh, hạt gi[ống] c[on] Ađam cu[ối] cùng: Đức Kitô (Is 61: 3).